

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ และการคุ้มครองอุตสาหกรรม
เซรามิกในประเทศไทย

โดย : นางสาวอุไรวรรณ บุญอาจ

ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ปีที่เสนอ 2540

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาอัตราการคุ้มครองอุตสาหกรรมเซรามิกในประเทศไทย โดยเลือกศึกษาเฉพาะกระเบื้องและเครื่องสุขภัณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อวัดขนาดการคุ้มครองของอุตสาหกรรม คือ อัตราการคุ้มครองตามราคา (Nominal Rate of Protection : NRP) คำนวณโดยวิธีภาษีอากร และการเปรียบเทียบราคา และอัตราการคุ้มครองที่แท้จริง (Effective Rate of Protection : ERP) คำนวณโดยแนวคิดของคอร์ดน (Corden) ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการผลิตเซรามิก คือ ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (Domestic Resource Cost : DRC) โดยใช้ข้อมูลในปี 2536 และปี 2539 ศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า อัตราการคุ้มครองตามราคาเฉลี่ยของสินค้ากระเบื้องเซรามิก และเครื่องสุขภัณฑ์ กรณีเป็นสินค้าส่งออก คำนวณโดยใช้อัตราภาษีศุลกากรในปี 2536 และ ปี 2539 มีค่าเท่ากับศูนย์ ส่วนอัตราการคุ้มครองตามราคาที่แท้จริงเฉลี่ยเมื่อคำนวณโดยวิธีเปรียบเทียบราคา ของสินค้ากระเบื้องเซรามิก และเครื่องสุขภัณฑ์ในปี 2536 และ ปี 2539 มีค่าเท่ากับศูนย์เช่นกัน แสดงว่าสินค้าทั้งสองไม่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ

สำหรับกรณีเป็นสินค้าทดแทนการนำเข้า ผลการศึกษาพบว่า อัตราการคุ้มครองตามราคาเฉลี่ยของสินค้ากระเบื้องเซรามิก และเครื่องสุขภัณฑ์ ซึ่งคำนวณโดยอัตราภาษีศุลกากรในปี 2536 และปี 2539 มีค่าเท่ากับร้อยละ 80 และ 55 ตามลำดับ

โดยกระเบื้องเซรามิกมีค่า NRP เฉลี่ยสูงสุด ส่วนอัตราการคุ้มครองตามราคาที่แท้จริง เฉลี่ย เมื่อคำนวณโดยวิธีเปรียบเทียบราคา ของสินค้ากระเบื้องเซรามิกในปี 2536 และปี 2539 มีค่าเท่ากับร้อยละ 74 และ 51 ตามลำดับ ของสินค้าเครื่องสุขภัณฑ์ในปี 2536 และ ปี 2539 มีค่าเท่ากับร้อยละ 59 และ 47 ตามลำดับ โดยกระเบื้องเซรามิกมีค่า NRP ที่แท้จริงเฉลี่ยสูงสุด

อัตราการคุ้มครองที่แท้จริงตามแนวคิดของคอร์ดอน (Corden) ในปี 2536 และปี 2539 กรณีเป็นสินค้าส่งออกมีค่าเท่ากับ -0.19 และ -0.33 สำหรับสินค้ากระเบื้องเซรามิก และมีค่าเท่ากับ -0.14 และ -0.16 สำหรับสินค้าเครื่องสุขภัณฑ์ แสดงว่าการผลิตภายในประเทศยังสู้ต่างประเทศไม่ได้ เพราะมูลค่าเพิ่มที่คิด ณ ราคาตลาดโลกมีค่ามากกว่ามูลค่าเพิ่มที่คิด ณ ราคาในประเทศ

กรณีเป็นสินค้าทดแทนการนำเข้า ในปี 2536 และปี 2539 ERP มีค่าเท่ากับ -0.73 และ -0.73 สำหรับสินค้ากระเบื้องเซรามิก และมีค่าเท่ากับ -0.61 และ -0.57 สำหรับสินค้าเครื่องสุขภัณฑ์ แสดงว่าสินค้าทั้งสองชนิดได้รับการคุ้มครองจากรัฐสูงมาก ซึ่งสอดคล้องกับค่า NRP

ผลการคำนวณต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (DRC) ในปี 2536 และปี 2539 ของสินค้ากระเบื้องเซรามิก มีค่าเท่ากับ 0.79 และ 0.65 ของสินค้าเครื่องสุขภัณฑ์มีค่า DRC เท่ากับ 0.85 และ 0.83 ตามลำดับ ซึ่งอุตสาหกรรมเซรามิกทั้งสองชนิดมีค่า DRC น้อยกว่า 1 แสดงว่าอุตสาหกรรมกระเบื้องเซรามิก และอุตสาหกรรมเครื่องสุขภัณฑ์ มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบทางด้านการผลิต สมควรสนับสนุนให้ผลิตเพื่อการส่งออก